

Doodlopende weg?

Liturgiesuggesties:

Gezang 215; Gezang 221

Psalm 103: 8 en 9

Kinderliederen: Waarom zijn toch op het Paasfeest ...
't Is Pasen! 't Is Pasen! De winter is voorbij.

Psalm 19:3

Lucas 24: 1-12

Johannes de Heer 25

Na verkondiging: Gezang 231: 1 en 2

Kinderlied: De Heer is waarlijk opgestaan

Gezang 476: 3 en 5

*

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

? Wat is dit voor een verkeersbord?

* doodlopende weg

? Wat is een doodlopende weg?

* er is geen weg terug.

* je kunt er een stukje ingaan en een stukje doorgaan,
maar er komt een punt dat je niet verder kunt.

* de weg loopt dood.

* je moet je omkeren.

Om je er van te voren op te wijzen, zodat je niet voor verrassingen komt te staan,
wordt bij het begin van de weg of de straat dat bord geplaatst.

Doodlopende weg.

Toen ik de afgelopen weken nadacht over het Paasfeest moest ik aan zo'n
verkeersbord denken.

Pasen ... een doodlopende weg?

Het lijkt er wel op, of niet soms.

Want op Goede Vrijdag lijkt Gods weg met mensen een doodlopende weg te worden.

De Here Jezus, gestorven aan het kruis.

Begraven in een graf, dat uitgehakt is in een rots.

Met een grote ronde steen ervoor.

En soldaten om het graf te bewaken.

Het lijkt alsof Gods weg op die grote ronde steen voor het graf is doodgelopen.

Je kunt niet verder.

Keer maar om.

Ga maar naar huis terug.

Een doodlopende weg!

*

Eigenlijk, jongens en meisjes, broeders en zusters, lijkt het net als in het begin van
de Bijbel.

Toen was het allemaal begonnen.

God had een prachtig plan bedacht:

* een aarde, waarop mensen en dieren - in vrede - met elkaar zouden leven.

* een prachtige tuin, waarin Adam en Eva mochten genieten van het leven.

God had een prachtig plan bedacht.

Maar toen kwam de duivel, de satan, de slang.

En die maakte dat mooie plan van God kapot.

Adam en Eva aten van de verboden vrucht.

Zo kwam de zonde ... en met de zonde ... al de ellende, al het verdriet en al de pijn in deze wereld.

Adam en Eva mochten niet meer eten van de vruchten van de boom des levens.

Adam en Eva en alle mensen zouden sterven, doodgaan.

En God ... God had verdriet, omdat zijn prachtig plan was stukgemaakt.

De weg naar het paradijs liep voortaan dood.

Het was een geblokkeerde weg geworden.

Twee engelen met zwaarden in de hand bewaakten de ingang van het paradijs.

En in dat paradijs ... stonden twee bomen:

* de boom van de kennis van goed en van kwaad;

* en de boom van het leven - als je daarvan at zou je nooit doodgaan.

'Geen toegang', zeiden de engelen met hun zwaard, bij de toegangspoort van het paradijs.

'Deze weg loopt voortaan dood.'

'Dit is een doodlopende weg geworden.'

Een doodlopende weg?

'Nee', zegt God.

'Eens zal die poort naar het paradijs en naar de boom van het leven weer opengaan.'

'Ik maak een nieuw plan.'

'Ik maak een verlossingsplan.'

'Ik zend mijn Zoon.'

'Die zal laten zien hoeveel Ik van de mensen houd.'

En God hield Zijn Woord.

Hij zónd Zijn Zoon, de Here Jezus.

En Jezus vertelde de mensen over God en over zijn prachtig plan.

Jezus zei: "Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven."

'Als je in Mij gelooft dan zul je eeuwig met God mogen leven.'

'Als je Mij in je leven volgt ... dan breng Ik je in het nieuwe paradijs.

In het Koninkrijk van God.'

'Kijk, zo zal het zijn in dat nieuwe paradijs:

* Er zal geen honger meer zijn - en Jezus gaf vele duizenden mensen te eten van vijf broodjes en twee visjes.

* Er zal geen ziekte meer zijn - en Jezus genas veel zieke mensen die bij Hem kwamen.

* Er zal geen dood meer zijn - en Jezus liet het dochttertje van Jaïrus, en de jongen uit Naïn, en Lazarus - die gestorven waren - weer uit de dood opstaan.'

'Zo zal het zijn als jullie God op Zijn Woord vertrouwen.'

'Zo zal het worden als God Koning zal zijn over alles en iedereen.'

Geen doodlopende weg ... maar een weg naar het eeuwige leven!

*

Maar wat zeiden de mensen?

'Jezus, U kunt ons nog meer vertellen.

U kunt ons nog meer beloven.

Wij willen nú een koning, een vechtkoning, die die vreemde Romeinse soldaten uit het land zal jagen.'

Nee, de mensen moesten Jezus niet.

Ze wilden niet luisteren naar Gods plan met hun leven.

Daarom: 'Weg met die Jezus!'

'Aan het kruis met Hem.'

'Wij hebben liever een man als Bar-abbas, een vechtersbaas.'

En in plaats van Bar-abbas hangt Koning Jezus - met zijn doornenkroon - op Goede Vrijdag aan het kruis.

Hij sterft.

De satan lacht.

Gods plan met de mensen loopt weer dood.

Op de steen voor het graf van Jezus.

Een doodlopende weg. Punt uit!

*

Of niet soms?

Nee. Want wat gebeurt er na drie dagen?

Opnieuw komt God naar deze aarde.

Hij stuurt twee engelen, vanuit de hemel.

Zij rollen de grote steen van het graf.

En Jezus - Gods Zoon - staat op uit de dood.

Sinds die eerste Paasdag kan en mag en moet dat bord van die doodlopende weg worden weggehaald.

De steen is weg.

De weg naar God loopt door.

Door het graf ... omhoog ... naar het leven.

Dat is de blijde boodschap van Pasen.

Niet alleen voor de vrouwen bij het graf.

Maar ook voor ons, voor u en voor jou en voor mij.

Voor allen die in de Here Jezus Christus geloven.

Geweldig is dat!

Het geopende graf op Pasen laat zien dat het leven doorgaat, ja zelfs dwars door de dood en het graf heen.

Sinds Pasen is de weg van een mens op aarde geen doodlopende weg meer.

De weg loopt door.

Wel anders, maar wél verder.

Daarom is voor een christen het sterven niet het einde, maar een nieuw begin.

Daar staan Jezus' sterven en Zijn opstanding borg voor.

Hoe ik dat weet?

Luister maar naar wat de vrouwen op Paasmorgen meemaakten bij het graf van Jezus.

* * *

Het is de eerste dag van de week.

De dag breekt aan.

Door de nog halfdonkere straten van Jeruzalem lopen een paar vrouwen haastig in de richting van de graftuin.

Het is nog vroeg, heel erg vroeg.

De sabbat is voorbij.

Het pascha is in veel huizen gevierd.

Het feest dat herinnert aan de verlossing uit Egypte.

Nu het feest voorbij is ... snellen de vrouwen naar het graf van Jezus.

Ze hebben zelf bij zich.

Daarmee willen ze het dode lichaam van Jezus verzorgen.

In vers 10 noemt Lucas ze bij hun naam:

Maria van Magdala, Johanna, en Maria, de moeder van Jacobus, met nog een paar anderen.

Het zijn de vrouwen, die Jezus goed hebben gekend.

Ze hebben van Jezus gehouden.

Ze mochten Hem op een bijzondere manier dienen.

Ze hebben Hem gevolgd tot bij het kruis van Golgotha.

Ze waren erbij toen Jezus in het graf van Jozef van Arimathea werd begraven.

Vrouwen.

In de dagen van de Here Jezus telden ze niet mee.

Flavius Jozefus, de bekende Joodse schrijver van de geschiedenis, zei van de vrouw: "De vrouw is in elk opzicht de mindere van de man."

Dat de Here Jezus werd gevolgd en gediend door vrouwen moet in die dagen heel opzienbarend en aanstootgevend zijn geweest.

Vrouwen.

Als het licht op Paasmorgen doorbreekt gaan zij naar de tuin waar Jezus ligt begraven.

Vrijdagavond - de avond van het sterven van Jezus - Goede Vrijdag - hebben ze niet kunnen doen wat ze graag hadden willen doen.

De sabbat was al begonnen.

Ze hebben gewacht - Stille Zaterdag - de dag van rust rond Jezus' graf.

De dag waarop God rustte van Zijn scheppingswerk.

De vrouwen 'rustten', 'gingen', 'zagen' en 'vonden' schrijft Lucas.

Waarom ga je eigenlijk naar een graf?

Wat zoek je op een begraafplaats?

Ik denk, broeders en zusters, jongelui, dat de vrouwen deden wat zoveel andere mensen doen.

Mensen, die verdriet hebben om iemand die pas is gestorven.

Iemand van wie ze veel hebben gehouden.

De vrouwen gaan naar het graf van Jezus omdat ze het gevoel hebben, dat het allemaal niet wáár is.

Ook al zijn ze er zelf bij geweest, bij het sterven op Golgotha, bij de begrafenis in het graf van Jozef.

Maar ze kúnnen en ze wíllen het niet geloven.

Soms zeggen mensen zomaar, hardop tegen elkaar of tegen zichzelf:

'Het is niet waar. Vader of moeder is niet dood.'

Maar wanneer je dan weer bij dat graf komt ... dan weet je het weer heel zeker.

Dáár ligt iemand, waar je veel van hebt gehouden.

Dáár begraven.

Kijk z'n naam staat te lezen op de steen op het graf.

Logisch dat er dan tranen komen, verdriet en het gemis.

Maar dat lucht op ... al die tranen.

Het brengt je weer terug tot de werkelijkheid.

Want je moet verder, verder met Gods hulp.

Want Gods weg - zegt de blijde boodschap van Pasen - loopt niet dood in een graf.

Zijn toekomst wacht!

*

Zo ongeveer, broeders en zusters, jongelui, zal het ook wel met die drie vrouwen zijn geweest.

Vol verdriet en vol verwarring zijn ze naar de graftuin gegaan.

Om met eigen ogen nog eens te zien, hóe Jezus daar begraven ligt.

Hoe definitief de dood een einde maakt aan het leven van mens op aarde.

En ... om Jezus, Gods Zoon, waar ze zoveel van gehouden hebben, de laatste eer te bewijzen.

Om het laatste voor Hem te doen, wat ze kunnen doen:

Hem met geurige kruiden en zalf te verzorgen.

Een dóde Jezus zoeken ze!

Begraven achter een grote, dikke, ronde steen.

Verzegeld met de zegels van de overheid.

Maar wie zal die grote steen voor de ingang van het graf voor hen wegduwen?

Stel je je dat eens voor: Zo'n grote ronde steen, die van boven af voor de opening van het rotsgraf was gerold ...

Net als op het plaatje voor op de liturgie van vanmorgen.

Hoe krijg je die steen van z'n plaats?

De vrouwen hebben er in hun verdriet en hun spontaniteit helemaal niet aan gedacht.

Bovendien ... de steen werd ook nog bewaakt.

Er zou om gevochten moeten worden, voordat het graf geopend kon worden!

Maar ach nee, zo gaat het niet.

We weten het wel.

Maar hoe ging het er dan wél aan toe op die vroege mor-gen van de eerste dag van de week?

Wat was de ontdekking die deze vrouwen bij het graf doen?

Zij ontdekken, jongens en meisjes, broeders en zusters, dat Pasen al in de hemel begonnen is.

Zij ontdekken dat Góð de deur van de hemel op Paasmorgen heeft open gedaan.
"Zij vonden de steen van het graf afgewenteld, en toen zij er in gegaan waren, vonden zij het lichaam van de Here Jezus niet."

Een bovennatuurlijk ingrijpen heeft plaatsgevonden.

Er komt een aardbeving, een grote aardbeving.

Net als op Goede Vrijdag toen Jezus stierf aan het kruis.

De aarde komt op Paasmorgen in beweging.

Alle grafstenen staan te schudden.

De steen rolt van het graf van Jezus.

De soldaten die zijn graf moesten bewaken ... vluchten van schrik weg uit de tuin van Jozef.

Jezus staat op uit de dood.

God grijpt in.

Zo zal het, broeders en zusters, jongelui, straks gaan op die grote Paasmorgen, op wat de Bijbel noemt: "de jongste dag."

Als Jezus, de Zoon van God, op de wolken terug komt naar de aarde.

Dan zal de aarde in beweging komen.

De graven zullen open gaan.

Een nieuwe tijd breekt aan.

Wat een toekomst staat ons nog te wachten.

*

Maar waar is Jezus?

Voordat de vrouwen verder kunnen vragen, staan twee mannen in een blinkend gewaad bij haar.

Twee engelen.

Twee boodschappers, twee dienaren van God.

Opnieuw - als in de nacht van kerst, de kerstnacht, verkondigen zij de blijde boodschap.

"Wat zoeken jullie de levende bij de doden?"

Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt."

Opgewekt.

Dat woord geeft aan dat God Zélf heeft ingegrepen.

Hij heeft zijn Zoon in het graf het leven weergegeven.

Op Paasmorgen grijpt God opnieuw in.

God Zélf deed de deur naar de aarde open.

Hij heeft het offer van Zijn Zoon aanvaard.

De toegangspoort tot de hemel staat wijd open.

De doodlopende weg is niet langer meer geblokkeerd.

De steen is afgewenteld.

*

Laten we nu even naar onszelf kijken.

Op onze weg naar God, broeders en zusters, jongelui, kunnen allerlei stenen liggen, die ons op die weg naar Gods toekomst in de weg liggen.

Ik denk aan de stenen van zorg en verdriet.

De stenen van onze zonden en onze fouten.

De stenen van het alleen-zijn en de gebrokenheid van het leven.

Je kunt je op die stenen blindstaren.

Je kunt je aan die stenen gruwelijk stoten.

Je ziet geen uitweg.

De weg loopt dood!

Zien we dan niet in ons kleingeloof, dat God voor ons een goede weg heeft gebaad?

Een weg zelfs door het graf en de dood heen?

Een weg naar zijn heerlijke toekomst?

Wij mensen - las ik ergens - zijn als een bromvlieg, die steeds weer tegen het harde vensterglas aan vliegt en niet ontdekt, dat een sterke hand dat venster ergens geopend heeft, zodat hij daar zo maar dóór kan vliegen naar de vrijheid.

Wie, broeders en zusters, jongelui, in de opstanding van de Here Jezus gelooft, ... voor hem of haar ís er een doorgaande weg ... door de schuld, door de dood heen ... naar het leven.

Een weg die loopt via het kruis van Golgotha en door het geopende graf van Jezus.

'Op die weg hebben stenen hebben niet het laatste woord', zegt God.

'Kijk maar, de steen van Jezus' graf is er niet meer.'

Jezus leeft! Leef jij dan met Hem!

Dat maakt je opgewekt.

'Hij leeft, mijn Heiland leeft.

En ik ... ik leef nu dóór Hem.'

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 3 april 1994 (Pasen)

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !